

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4782

гр. София, 31.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 43 СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА

като разгледа докладваното от ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА Гражданско дело № 20241110105402 по описа за 2024 година

Производството е образувано по искова молба /озаглавена "частна жалба"/ от Г. В. К. против ***** с която се претендира да бъде осъден ответника да заплати на ищеца сумата от 24 300 лева, представляваща обезщетение за причинените му в резултата на непозволено увреждане неимуществени вреди.

Настоящият съд приема така предявения иск за недопустим по следните съображения:

В "исковата молба" ищецът излага оплаквания срещу действията на съдия докладчик по образувано и водено пред СГС производство. Подобна хипотеза, даваща основание за защита по чл. 2 от ЗОДОВ, законодателят не е предвидил. Защитата, която законът указва, че държавата дължи на граждани по ЗОДОВ се отнася до лица, които са били субекти на прилагане на принудителни, наказателни или административнонаказателни мерки и наказания, за които е установено, че са били незаконосъобразни. От този закон не могат да се ползват лица, които считат, че не са удовлетворени техни искания и жалби. Нещо повече, в случая за ищеца е налице друг път за защита – обжалване отказ за допускане на правна помощ или искане за възстановяване на срок.

Отделно от предходното, доколкото ищецът се позовава на нарушение правото на ЕС, следва да се има предвид, че твърдението за нарушение на ЕКПЧОС само по себе си е извън приложното поле на чл. 2в ЗОДОВ, защото ЕС все още не се е присъединил към ЕКПЧОС, поради което ЕКПЧОС не е част от правото на ЕС. Освен това ЕКПЧОС се прилагат субсидиарно, доколкото липсва вътрешна правна уредба или норма от вътрешното право е тълкувана и приложена в нарушение на норма от ЕКПЧОС. В случая обаче липсват фактически твърдения за тези обстоятелства. Ищецът се е ограничил само да извършва правна квалификация, която обаче не обвързва съда.

С оглед гореизложеното, настоящият съд намира предявения иск за недопустим, поради което и исковата молба на основание чл. 130 ГПК следва да бъде върната.

В исковата молба е обективизирано и искане за допускане на правна помощ, което съдът намира за неоснователно. Това е така, тъй като съдът достига до извод за недопустимост на предявения иск, а съгласно чл. 24, т. 2 ЗПП правна помощ по чл. 21, т. 2 и 3 не се предоставя, когато претенцията е очевидно недопустима.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА искова молба /озаглавена "частна жалба"/ с вх. № 28359/30.01.2024 г. по описа на СРС, подадена от Г. В. К. против ***** като процесуално недопустима.

ОТХВЪРЛЯ искането на Г. В. К. за предоставяне на правна помощ по реда на чл.95 ГПК, обективизирано в сезиращата съда искова молба /озаглавена „частна жалба“/.

ПРЕКРАТЯВА производството по гр. дело № 5402/2024 г- по описа на СРС.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от определението на ищеца на посочения в исковата молба адрес за получаване на призовки и съобщения.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в едноседмичен срок от връчването му пред *****.

Съдия при Софийски районен съд: _____